

בעניין:

גב' _____ אבו לבן ואח'
ע"י ב"כ עוה"ד עביר גיזבראן ו/או יוסי וולפסון ואח'
מהמוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר
רח' אבו עוביידה 4, ירושלים, 97200
טל: 02-6283555; פקס: 02-6276317

העותרים

- נ ג ד -

אלוף פיקוד דרום ואח'
ע"י עו"ד דניאל מארקס
מפרקליטות המדינה

המשיבים

הודעה מטעם העותרים ובקשה להוספת דבר לפסק-הדין

העותרים מתכבדים להודיע לבית המשפט הנכבד, כי יומיים לאחר שניתן פסק-הדין, הדוחה את העתירה ללא דיון, זכו העותרים מהמשיבים לסעד המבוקש במלואו.

העותרים יבקשו שפסק הדין יתוקן, באופן שעובדה זו תשולב בו.

ואלה פרטי ההתפתחות בתיק:

1. העתירה דן עניינה יציאתה של העותרת 1, רופאה במקצועה, מרצועת עזה למצרים, דרך מחסום ארז וגשר אלנבי. העותרת לומדת לתואר שני במיילדות ובגניקולוגיה במצרים, וצריכה היתה להגיע לשם לצורך לימודיה וכדי לעמוד לבחינת קבלה לקולג' המלכותי הבריטי של מיילדות וגניקולוגיות במצרים.

2. המשיבים התבקשו להגיב לעתירה עד 29.7.2007. ביום 29.7.07 בשעה 17:10 התקבלה תגובת המשיבים במשרדי המוקד להגנת הפרט. לפי אתר בית-המשפט, תגובת המשיבים נקלטה בבית-המשפט בתאריך 30.7.2007.

3. בתגובתם התנגדו המשיבים לעתירה.

4. בו ביום נתן בית-המשפט הנכבד פסק-דין מפורט הדוחה את העתירה.

5. פסק-הדין ניתן מבלי שהעתירה נקבעה לשמיעה, ואף מבלי לאפשר לעותרים להגיב בכתב על טענות המדינה. מתן פסק-דין באופן זה הוא צעד חריג, השמור למקרים בהם "העתירה אינה מראה על פניה עילה" (תקנה 5 לתקנות סדר הדין בבית המשפט הגבוה לצדק, התשמ"ד-1984), וננקט, ככלל, במקרים נדירים של עתירות חסרות כל יסוד וקנטרניות. אין תקדים

לנקיטת צעד מעין זה ביחס לעתירות שהמוקד להגנת הפרט מגיש מזה שנים רבות לבית-משפט נכבד זה – ועם כל הצניעות, לטעמנו, הוכיח המוקד שהוא מכיר היטב את השטח, את האפשרי ואת הבלתי-אפשרי, ואינו עותר ללא הפעלת שיקול דעת. גם מקרה זה מלמד, שהעתירה לא היתה תלושה מהמציאות, וכעניין שבעובדה – הסעד המבוקש אכן ניתן בסמוך לאחר מתן פסק-הדין.

6. בקשה של העותרים, בהסכמת המשיבים, להגיב לתגובת המשיבים, הגיעה לבית-המשפט, ככל הנראה, רק לאחר שפסק-הדין כבר נחתם.

בתגובה – שלא היתה בפני בית-המשפט בעת מתן פסק-הדין – טענו העותרים לסתירות בתגובת המדינה ובייחוד טענו כי "הצגת הדברים כאילו המחסום נפתח רק מפעם לפעם באורח מאולתר ותחת אש וסכנת חיים היא הצגה מטעה, שהיתה נכונה אולי בימים הראשונים של האירועים".

7. העתירה נדחתה משום שבית-המשפט הנכבד סבר כי מעברה של העותרת במחסום ארז כרוך בסיכון לחיי חיילים ואזרחים. פסק-הדין ניתן על-בסיס התמונה העובדתית שהוצגה בפני בית-המשפט על-ידי המשיבים, לפיה מעבר ארז היה סגור, כל פתיחה שלו היתה כרוכה בסיכון לחיי חיילים ואזרחים, והמעבר התאפשר רק במקרים מיוחדים.

עם זאת, בשולי פסק-הדין הביע בית-המשפט הנכבד את משאלתו כי –

"עם חלוף העיתים תשתנה תמונת המצב הבטחונית, באופן שיתאפשר לעותרת לממש את רצונה לצאת למצרים".

8. דומה שמשאלתו של בית-המשפט התגשמה מוקדם מהמצופה על-ידו:

בתאריך 1.8.2007, יומיים לאחר מתן פסק-הדין, ומבלי שנדרשה התכתבות נוספת כלשהי, אישרו המשיבים את יציאת העותרת מרצועת עזה למצרים דרך מעבר ארז וגשר אלנבי.

מכתב האישור מצורף כנספח ע/12.

9. **בתאריך 2.8.2007 עברה העותרת 1 בפועל דרך מעבר ארז לגשר אלנבי וחצתה את גשר אלנבי בדרכה למצרים.**

10. בשולי הדברים נציין, כי האישור שניתן לעותרת לא ניתן בטעות, היות ועל-פי נתונים יומיים שמפרסמת המדינה באתר האינטרנט של הצבא, עברו במעבר ארז בשבוע הקודם לשבוע בו ניתן פסק הדין (22-28.7.2007) כ-599 בני-אדם. בשבוע בו ניתן פסק-הדין עברו במחסום (29.7-1.8.2007) לפחות 1747 בני אדם, מהם 671 ביום פרסום פסק-הדין.

הדפים הרלוונטיים מהדו"חות היומיים של לשכת מתאם הפעולות בשטחים מצורפים כנספחים ע/13-א - ע/13-ח.

ואלה נימוקי הבקשה

11. העותרים מבקשים, כי בפסק-הדין תשולב העובדה לפיה בקשת העותרת לצאת למצרים דרך מחסום ארז וגשר אלנבי אושרה כעבור יומיים ממתן פסק-הדין.

12. **בראש ובראשונה מדובר בנתון מהותי וחשוב, בלעדיו פסק-הדין הוא חסר, בבחינת "חצי התמונה" ואף עלול להטעות.**

13. הוספת העובדה לפסק-הדין כמבוקש, היא חיונית:

א. היא חיונית להשלמת התמונה העובדתית;

ב. היא חיונית לציבור קוראי פסק-הדין, אשר לא ידמה בלבו שהתמונה המוצגת בפסק-הדין השתנתה כה מהר בסמוך למועד כתיבתו;

ג. היא חיונית במיוחד לאור הצהרת המשיבים, המצוטטת בסוף הפסקה השלישית לפסק-הדין, לפיה "מדגישים המשיבים, כי אם יתירו את יציאתה של העותרת, בניגוד למדיניות הנוהגת, יחייבם עקרון השוויון לנהוג כך לגבי רבים אחרים..."

14. לכל העניינים הללו, אין כל חשיבות לשאלה אם אישור בקשתה של העותרת נבע משינוי מהיר בנסיבות לאחר מתן פסק-הדין, משינוי בעמדת המשיבים, מכך שהתגובה שהוגשה לבית-המשפט מטעם המשיבים לא ביטאה בצורה מדויקת את עמדתם או את המצב העובדתי או מכל סיבה אפשרית אחרת.

15. העותרים סבורים, שנוכח ההליך המקוצר בו ניתן פסק-הדין, יש תוקף מוסף לבקשתם. בנסיבות אלו, ובהתחשב בכך שמדובר בציון עובדה שהתרחשה ממש באופן מידי לאחר מתן פסק-הדין ועוד טרם המצאתו לצדדים, איזכור הדברים לא יפגע בעקרון סופיותם של פסקי-דין. הוא יגביר את הדיוק של פסק-הדין ויבטיח את שיקוף התמונה בשלמותה.